821/09

Den 27. maj 2009 blev i sag nr. 75.332:

xxxxx xx xxxx
xxxx xxxxxxx xxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt hendes erstatningsansvar for et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil påstås at have været impliceret.

Selskabet henviser til, at klageren ikke har reageret på dets mange henvendelser i sagen. Selskabet har derfor i henhold til færdselslovens § 108 været nødsaget til at anerkende klagerens fulde ansvar over for modparten.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 21/12 2008, fremgår:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Jeg har ikke påkørt nogen på motorvejen. Jeg har ikke talt med noget politi.
Vi er først opmærksomme på denne sag, da vi modtager en opkrævning.
Vi har ikke og jeg siger ikke modtaget de breve Tryg påstår at have fremsendt. Vi har reklameret nede hos posten og efterspurgt der, men ingen breve til os.
Jeg er et stort spørgsmål på denne sag, og ret så sur over al den tid jeg skal bruge på noget jeg ikke har været involveret i.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Vi forventer at vi kan blive enige om, at jeg har ikke været årsag til noget uheld på motorvejen."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 29/1 2009 til nævnet anført:

"Den aktuelle forsikring er tegnet for en Seat Altea med reg.nr. … og omfatter såvel ansvarsforsikring som kaskoforsikring. Der er aftalt en selvrisiko på kr. 2.651 pr. skade.

Den 14. november 2007 modtog vi anmeldelse fra modpartens forsikringsselskab, hvorved det blev oplyst, at vores kunde under et vognbaneskift havde ramt modparten.

På baggrund af henvendelsen fra modpartens forsikringsselskab rettede vi henvendelse til vores kunde ved brev af 14. november 2007 med anmodning om at kontakte os vedrørende det oplyste uheld.

Da vi herefter ikke hørte fra vores kunde, rykkede vi for svar ved brev af 4. december 2007.

Da vi fortsat ikke modtog svar fra vores kunde, sendte vi endnu en erindring til vores kunde ved brev af 18. december 2007. Ved denne skrivelse understregede vi over for vores kunde, at vi var nødsaget til at anerkende erstatningspligten over for modparten, såfremt vores kunde ikke reagerede på vores henvendelse inden 8 dage, ligesom vi gjorde vores kunde opmærksom på, at dette ville medføre en opkrævning på selvrisikobeløbet.

Trods ovenstående gjorde vi yderligere forsøg på at kontakte vores kunde den 3. januar 2008 samt den 22. januar 2008.

Den 18. august 2008 så vi os omsider nødsaget til at anerkende erstatningsansvaret over for modparten i henhold til færdselslovens § 108.

Den 20. august 2008 sendte vi en opkrævning på selvrisiko til vores kunde.

Heller ikke denne henvendelse reagerede vores kunde på, hvorfor vi var nødt til at fremsende en rykkerskrivelse den 15. september 2008 for indbetaling af det opkrævede beløb.

Først efter nævnte rykkerskrivelse rettede vores kunde telefonisk henvendelse til os den 18. september 2008, hvorunder vores kunde benægtede ethvert kendskab til uheldet, ligesom vores kunde oplyste, at ingen af de ovennævnte skrivelser var blevet modtaget på adressen.

Vi har ikke fundet det overvejende sandsynligt, at det store antal henvendelser, vi har rettet til vores kunde i anledning af modpartens skadeanmeldelse, alle skulle være bortkommet i posten. Vores rykkerskrivelser er maskinelt udskrevet og fremgår af vedlagte aktivitetsoversigt. Dog er erindringsskrivelse af 18. december 2007 udarbejdet manuelt, hvorfor kopi af denne vedlægges nærværende skrivelse som bilag.

Der har herefter været en del kommunikation mellem vores kunde og os - dog uden, at vi har fundet grundlag for at ændre vores vurdering. Vi skal således fastholde vores opkrævning på selvrisikobeløbet."

Nævnet har fået forelagt de af parterne fremlagte bilag, herunder modpartens skadeanmeldelse af 8/11 2007, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"Ved køkørsel på …motorvejen, nordlig retning d.12/7 - 2007, ca. kl. 10.15 - omkring G. ved vejarbejde, hvor der fandt vejbaneindskrænkning sted fra tre til to vejbaner kom modpart (mp) [klageren] SEAT Altea … med hastighed højere end ved tavler anførte højeste tilladte - kørende og trængte sig ind foran skadeslidte (ss) [modparten] Mitsubishi Lancer … - idet tredje vejbane ophørte ved placering af vogn på vejbane, påmonteret pil pegende mod højre.

Da mp så pludseligt kom ind fra venstre var det ikke muligt at undvige / bremse, hvorfor mp uundgåeligt ramte ss på forreste venstre skærm ved hjulkasse samt samme sides kofanger - et bump i begge biler indikerede tydeligt at de havde ramt hinanden.

Da mp således lå foran ss forsøgte denne ved signal med horn at få mp til at standse - forgæves. Efter et stykke deler vejen sig - til højre mod I. …, lige ud mod H. /K. Mp drejer mod højre, ss skal lige ud ... Da de to parter således ligger side om side forsøger ss igen at få mp til at standse ved signal med horn. Mp kigger mod ss, ryster på hovedet og kører videre til højre."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at de af selskabet omtalte skrivelser er fremsendt til klageren. Da klageren ikke har godtgjort, at der i den pågældende periode var fejl i postgangen i hendes område, må nævnet endvidere lægge til grund, at hun har modtaget skrivelserne. Selskabet har således gentagne gange opfordret hende til at fremkomme med en anmeldelse. Da hun ikke har reageret på disse henvendelser, kan nævnet ikke kritisere, at sagen er afgjort på baggrund af modpartens skadeanmeldelse, hvoraf det fremgår, at skaden skete, fordi klageren kørte med for høj fart på et sted, hvor antallet af vognbaner blev reduceret fra tre til to. Henset hertil kan nævnet herefter heller ikke kritisere, at selskabet har anerkendt klagerens fulde erstatningsansvar som sket.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson